

פתח רבי שמעון ואמיר כל מאן דחדי באבון מועדי
 ולא יהיב חילקיה לקודשא בריך הויא, ההוא רע
 עין שטן שונא אותו וקא מקטרג ליה וסליק ליה מעולם
 וכמה עקו על עקו מסבב ליה. חילקיה לקודשא בריך
 הויא, למחרדי למספנוי בפום מה דיכיל לمعدב. בגין
 לקודשא בריך הויא ביוםיא אלין אתי למחרמי לאבון
 מאגין תבירין דיליה, ועאל עלייה וחמי דלא אית להון
 למחרדי, ובכי עלייהו. סליק לעילא (יבע) לחרא עלמא.
 אתאנו בני מתיבתא קמיה ואמרי רבון עלמא, רחום
 וחתון אתקריאת يتגלגלו רחמד על בנה. אמר
 לוֹן וּבַי (בני) עַלְמָא לֹא (ידעין דלא) עֲבֵדִית לִיה אֶלְאָעַל חָסֶד
 דכתיב, (תהלים פט) אמרתִי עולם חסד יבנה, ועַלְמָא עַל דָא
 קיימא. אמרי קמיה מלacci עלי, רבון עלמא הא
 פלניא דאכילד ורוי ויכיל לمعدב טיבו עם מספנוי ולא
 יהיב לוֹן מיד. אתי ההוא מקטרגא ותבע רשות ורדף
 אבתיריה דההוא בר נש.

מן לוֹן בעלמא גדול מאברהם שעבד טיבו לכל ברין.
 ביוםא שעבד משתייא, מה כתיב, (בראשית כא) ויגדל
 הילד ויגמל, ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את
 יצחק. שעבד אברהם משתייא וקרא לכל רברבי דרא
 לההיא סעודתא. ותגינן בכל סעודתא דחדותה, ההוא

מִקְטָרֶגָּא אֹזֵיל וְחַמֵּי אֵי הַהוּא בָּר נְשׁ אֲקָדִים טִיבוֹ
לְמִסְכָּנִי, וּמִסְכָּנִי בְּבִיתָא, הַהוּא מִקְטָרֶגָּא אֲתָפֶרֶשׂ
מִהַהוּא בִּיתָא וְלֹא עַל תִּמְןָן, וְאֵי לֹאו עַל תִּמְןָן. וְחַמֵּי
עֲרַבּוּבִּיא חַדּוֹה בְּלֹא מִסְכָּנִי וּבְלֹא טִיבוֹ דָּאֲקָדִים
לְמִסְכָּנִי, סְלִיק לְעִילָּא וּמִקְטָרֶגָּא עַלְיהָ.

אַבְרָהָם כִּיּוֹן דְּזַמְּינָן לְרַבְּרַבִּי דָּרָא, נַחַת מִקְטָרֶגָּא וּקְם
עַל פִּתְחָא כְּגֻוֹנָא דְּמִסְכָּנָא וְלֹא הַוָּה מְאָן
דָּאֲשָׁגָּח בֵּיה. אַבְרָהָם הַוָּה מִשְׁמֵשׂ לְאָנוֹן מַלְכִּין וּרְבָּרַבִּין.
שָׂרָה אָוְנִיקָּת בָּנִין לְכָלָהוּ, דְּלֹא הוּו מִהְמַבִּין כְּדֹא אֵיהִי
אוֹלִיךְתָּא אֶלָּא אָמָרוּ אָסּוּפִי הוּא וּמַן שָׁוֹקָא אִתְּיָאוּ לֵיה.
בְּגַיִן כְּדֹא אַתִּין בְּנֵיהֶה בְּהַדִּיְהוּ וּגְנִטְלָת לֹזָן שָׂרָה וְאָוְנִיקָּת
לוֹזָן קְמִיְהוּ. הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב, (בראשית כא) מֵי מַלְלָה (דף יא נ"א)
לְאַבְרָהָם הַגִּיקָה בְּנִים שָׂרָה, בְּנִים וְדָאִי. וְהַהוּא מִקְטָרֶגָּא
עַל פִּתְחָא. אָמָרָה (שְׁרָה) צְחוֹק עַשְׂה לֵי אֱלֹהִים.

מִיד סְלִיק הַהוּא מִקְטָרֶגָּא קְמִי קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאָמָר
לֵיה רְבוּן עַלְמָא אַתְּ אָמְרָת אַבְרָהָם אוֹהָבִי, (הָא
אַבְרָהָם) עָבֵד סְעוֹדָתָא וְלֹא יְהַב לְךָ מִידִי, וְלֹאו לְמִסְכָּנִי,
וְלֹא קָרִיב קָדְמָה אֲפִילוּ יוֹנָה חַד. וַתוּ אָמְרָת שָׂרָה דְּתִיעִיכָת
בָּה. אָמָר לֵיה קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְאָן בְּעַלְמָא כְּאַבְרָהָם.
וְלֹא זוֹ מִתְמָן, עַד דְּבָלְבָל כָּל הַהִיא חַדּוֹה, וּפְקִיד קְוִידָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא לְמִקְרָב לִיצְחָק קָרְבָּנָא, וְאַתְּגֹּזֶר עַל שָׂרָה

דְּתַמּוֹת עַל צַעֲרָא דְּבָרָה. כֹּל הַהוּא צַעֲרָא גְּרִים, דְּלֹא יְהִיב מִידִי לְמַסְכָּנִי.

פתח רבי שמעון ואמר מי דכתיב, (ישעה לח) ויסב חוקיו פניו אל הקיר ויתפלל אל ה'. תא חזי, כמה הוא חילא תקיפה אוורייתא, וכמה הוא עלאה על כלא. אבל מאן דاشתדל באורייתא לא דחיל מעילאי ומatta. ולא דחיל מרעין בישין לעלמא. בגין דאייה אחיד באילנא דחוי ויליף מיניה בכל יומא.

דהא אוורייתא תוליפ לבר נש למיזל בארא קשות. תוליפ לייה עיטה היך יתוב קמי מאירה לבטלא ההיא גורה. דאפיקו אתגזר עליה שלא יתבטל הא גורה, מיד אתבטל ואסתלק מבה ולא שרייא עליה דבר נש בהאי לעלמא. בגין כד בעי לייה לבר נש לאשתדלא באורייתא יממא ולילי ולא יתעדוי מיניה הדא הוא דכתיב (יהושע א) והגית בו יומם ולילה. ואי אתעדוי מיניה אוורייתא או אתפרש מיניה כאלו אתפרש מאילנא דחוי.

תא חזי, עיטה לבר נש, כד איה סליק בליליא על ערסיה בעי לקבלה עליה מלכותא דליעילא בלבא שלים ולאקדמא למסר קמייה פקדונא דגפשיה (בראשית יט ע"ב)omid אשתויב מכל מרעין בישין ומכל רוחין בישין

ולא שלטין עליה. ובצפרא קם מערסיה בעי לברכה
למאריה ולמייל לביתה ולמסגד קמי היכליה בדחלו
סגיא, ובתר כן יצלי צלוטיה ויסב עיטה מאנון אבן
קדישין דכתיב, (תהלים ח) ואני ברוב חסך אבוא ביתך
אשתחו אל היכל קדש ביראתך.

הכ' אוקמה לא לבע' ליה לבר נש לעאלא לבי
בנישטא אלא אי אמליך בקדמתא באברהם יצחק
ויעקב, בגין דאנון תקינו צלוטא לקמי קודשא בריך
היא. הדא הויא דכתיב ואני ברוב חסך אבוא ביתך, דא
אברהם. אשתחו אל היכל קדש, דא יצחק. ביראתך,
דא יעקב. ובע' לאכללא לון ברישא, ובתר כן ייעול
לבי בנטטא ויצלי צלוטיה. כדיין כתיב, (ישעה ט) ר' אמר
לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתחPEAR.

רבי פינחס היה שכיח קמי דברי רחומאי בכיפ' ימא
דגנוסר. ובר נש רב וקשיشا דיומין היה ועינוי
אסתלקו מלמחמי. אמר לרבי פינחס ודאי שמענה
דיוחאי חרבנא אית ליה מרגלית אבן טבא, ואסתפלית
בנהורא דההיא מרגלית נפקה בנהירו דشمשה מפרתקה
ונחרא כל עלמא. וההוא נהורא קאים ממשmia לארעא
ונ hairy כל עלמא עד דיתיב עתיק יומין ויתיב על פרסייא
בדקה יאות. וההוא נהורא כליל כלא בביתך. ומגהורא

דָּתְכְּלִיל בַּבִּיתָה. נִפְקַד בְּהִירֹו דָקִיק וּזְעִיר וּנְפִיק לְבָר וּבְהִיר כָּל עַלְמָא, זְפָאה חֻולְקָה. פּוֹק בָּרִי, פּוֹק, זִיל אֲבָתְרִיה דְּהָיָא מִרְגָּלִית דְּהָיָר עַלְמָא, דְּהָא שְׁעַתָּא קִיִּימָא לְהָ.

נִפְקַד מִקְמִיה וּקְאִים לְמַיְעֵל בְּהָיָא אַרְבָּא וְתָרִין גּוּבְּרִין בְּהִדְיָה. חַמְא תָּרִין צְפָרִין דְּהָוָי אַתִּינָן וּטְסִין עַל יַמָּא, רַמְא לְוָן קְלָא וְאָמֵר צְפָרִין צְפָרִין דְּאָתוֹן טְאָסִין עַל יַמָּא, חַמִּיתָוָן דְּוָךְ דְּבָר יוֹחָאי תָּמָן, אֲשֶׁתָּהִי פּוֹרְתָּא אָמֵר, צְפָרִין צְפָרִין זִילָו וְאָתִיבָו לִי. פְּרָחו וְאוֹזְלוֹ, עַאלְוָן בִּימָא וְאוֹזְלוֹ לְהָוָן. עד דְּנִפְקָד, הָא אָפָונָן צְפָרִין אַתִּינָן וּבְפּוֹמָא דְּחַדָּא מְנִיחָהוּ פְּתָקָא חַדָּא וְכַתְּבָבָה דְּהָא בְּרָה יוֹחָאי נִפְקַד מִן מַעֲרָתָא (הָא) וּרְבִי אַלְעָזָר בְּרִיה. אַזְוָל לְגַבְּיה וְאֲשֶׁבָּח לֵיה מְשֻׁנִיא וְגַוְפִּיה מְלִיאָ חֻלּוֹדִין. בְּכָה (דף יא ע"ב) בְּהִדְיָה וְאָמֵר וּוֹי דְּחַמִּיתִיךְ בְּכָה. אָמֵר זְפָאה חֻולְקִי דְּחַמִּית לֵי בְּכָה דְּאַלְמָלָא לֹא דְּחַמִּיתָא לֵי בְּכָה לֹא הַוִּינָא

בְּכָה

השלמה מוחהשנות (סימן בג)

תָּא חַזֵּי הָאֵי הָר לִישְׁנָא דְּתָקִיפָו הַוָּא. אַיְנוֹ הָרִים לְעַילָא וְאַלְין צְדִיקִים דְּאַחִידָן בְּכֶנֶסֶת יִשְׂרָאֵל וְאַקְרָנוּ הָר צִיּוֹן הָרִים דְּסִחרְגִּי יְרוֹשָׁלָם בְּגִין דְּאַיְנוֹ מְצֹוִיּוֹנִין וְאָמְרִין הָאֵי לְהָאֵי בְּסִטרָא דְּיְחִוְדָא לְשִׁפּוֹט אֶת

הר עשו דקטריגו מקטרגא מסטרא דשמאלא בההוא זמגא (עובדיה א') והיתה לוי המלוכה. בקדמיתא אקרי מלכבה בגין דינקה לתרין סטרין לימגא ולשמאלא. והשתא מלוכה אקרי בגין דינקה לימגא. הרא הו דכתיב (הושע ב') ואראשתיך לי לעולם. ובגין דגולותא לאו לעולם הו דהא יתבא בגלותא.

טא חזי דסמייך לייה (זכריה י"ד) ויהיה יי' מלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי' אחד ושמו אחד בגין דעד השטא כד ישראל בגלוותא שכינתה עמהון ומלהכא بلا מטרוגита לאו מלכא איהו. אבל ההוא זמגא ויהיה יי' מלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי' אחד ושמו אחד, כד אתדקhta שכינתה בצדיק כדיין הוא יהונא דהכי אוליינה ברוזא דקרית שמע דבעי בר נש ליחדא למאריה ולקשרא קשרין דמיהמנותא ברעותא דלבא. וכד מטי לאחד אבעי ליה לבונא בא' סתימה עתיקה (ס"א עמיקא) דכלא זה תמניא דרגין על אין מהכמה עלאה עד צדייק. ווד' רbeta אתדקחותא הנטסת ישראל דאייה חולקיה דוד דאקרי עני ואביון כד אתדקחת לאינו דרגין דלעילא דרמיין בא"ח. כדיין איה רbeta ועלמא כויליה יניך מינה ואינו שדים דאיון (שיר השירים ח) כמגדלות או הייתי בענייו כמושחת שלום.

תא חזי hei קרא על הכנסת ישראל אתמר כד איה בגולותא עם בנהא בין אומין דעלמא אקרי זעירא הדא הוא דכתיב (שם) אחות לנו קטבה ועד ישראל אמרבו באורייתא ואולין באלה קשות כדיין אתמלייא ושלום אהבר בהו. אתיבת איה ואמרת אני חומה ושדי **כמגדלות.**

בזהוא זמנה דאתחבר עמי איז ושלום. א' רוז דעתיקא קדישא דכלא, ז' שבע דרגין ושלום דAKERI צדי"ק כיון דהני דרגין מתחברו כדיין איז הייתי בעיניו כמושחת שלום. ומאן עייגן. איןון ז' דרגין דAKERON עיני יי, פני יי, יכדין שלמא לעלמא ושריא טיבו דעתיקא באתר דדבר ונוקבא ובגין כה פקד משה באורייתא ואמר (דברים ו) שמע ישראל יי אלהינו יי אחד. **לקשרא כולהו קשרין דמהימנותא.**

תא חזי, כל המאריך באחד מאריכין לו ימי ושבותיו. Mai טעם באGIN דאייהו אתר דכל יומין ושבין דעלמא ביה תלין ברוז דאינון דרגין הרמיין באחד ואיבון עשרה וכלהו חד ואטערו ביה חבריא ואמרו בدل"ת ושפיר. בגין דהאי אתרא דדל"ת היא ולית לה נהורא מדיליה. וביעי בר נש לארכא בה ולאמשכא לה ברכך מאיבון שית סטרין שית בנין על אין על ידי דעתיך ואיבון שית סטרין רמיין בה' ברוז דתמניא.

שית אלין ותרין לעילא חכמה ובינה אבא ואימה לאוספה ולאכללה להו לעילא ולמייב להו ברכאנ מאבא ואימה עלאה. דהא לא שרייא טיבו דעתיקא אלא באתר שלים, באתר דاشתבח דבר ונוקבא. הדא הוא דכתיב (שיר השירים ג') צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה וגוי ביום חתונתו וגוי. ביום חתונתו דיקא. ועל דא אמרו ובלבד שלא יחטוף בחית'ת אלא בעי לאמשכא ברכאנ מאתר עלאה דcols. ולא רקה באינון שית בנין. לברת להאי בת דלית לה אחסנא בבית אבוה ואימה אלא האי ברא. ומכאן אוליפנא דברא יritis לאבא ולאימה וברתא לא, אלא דאית לה מזוני מן ברא אלא בעי לארכא בהאי דל"ת. ותמן אמרי כמה בעי בר נש לארכא בה, כשייעורא דימליך יטה לעילא ולחתטא ולארבע זווין דעלמא, רוא דshit סטרין עלאין דכלחו יתחברון עמה ולא יתפרשו לעלמיין. וכד בר נש מאריך בהאי כל אינון יומין ושגין עלאין מוסרין ברכאנ על רישיה וקודשא בריך הוא קרי ליה (ישעה מ"ט) ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר.

תא חזי כלא דאוריתא בהאי קרא רמיין וכלא דכל אינון אמירן דאתברי בהון עלמא באחד רמיין

הַדָּא הוּא דְכִתִּיב (איוב כ"ג) וְהוּא בָּאֶחָד וּמֵי יִשְׁיבָנוּ וּנְפֹשֶׁוּ
אֹתָה וַיַּעֲשֵׂה. וּבָהוּן אֲתָבֵרִי עַלְמָא וּעַל דָּא תְּגִיבָּן בַּעֲשָׂרָה
מְאֻמָּרוֹת נְבָרָא הַעוֹלָם וּכְוֹ וְאוֹקִימָנָא דְכוֹלָהוּ י' וּכְלָהוּ
כְּלִילָן בְּקָרָא קְדָמָה דָּאָרְיִיתָא: (עד כאן מההשומות)

השלמה מההשומות (סימן כד)

בְּרָאשִׁית רֹזָא דְחַכְמָה. בָּרָא. עַלְאָה סְתִימָא דָלָא
אַתִּידָע (פֶּתַר) אֱלֹהִים בִּגְנָה. אַתְּ כָלָלָא
דְחַסְד וְגַבּוּרָה. הַשְׁמִים תְּפָאָרָת וְאַתְּ כָלָלָא דְגַנְצָח
וְהוֹד. וְאַיְוֹ דָוָת לְאַכְלָלָא צְדִיק. הָאָרֶץ כָלָלָא דְכִנְסָת
יִשְׂרָאֵל אָרֶץ הַחַיִם וּבָתֵּר פְּרַטָּא דָאָרְיִיתָא בְּרֹזָא דְאִינּוֹן
יּוֹמִין עַלְאַיִן. בְּרָאשִׁית מְאֻמָּר הוּא לְקַבֵּל דָרְגָא דְחַכְמָה
וְאָקְרֵי רָאשִׁית.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹור לְקַבֵּל דָרְגָא דְחַסְד דְאִיהוּ
לַיְמִינָא. דָהָא מִתְמַנֵּן נְפִיק נְהֹרָא לְכָלָהוּ עַלְמִין
בְּרֹזָא דִיּוֹם, הַדָּא הוּא דְכִתִּיב (תְּהִלִּים נ"ב) חֶסֶד אֶל כָּל הַיּוֹם
וּלְקַבְּלִיה לְתִתְפָּא אֶבְרָהָם דְאָחִיד בְּהָאֵי חֹולְקָא. וּבְגִינַּן כְּפָד
פְּתִיב הַכָּא יוֹם אַחֲד, וְחַכָּא (יחזקאל לג) אַחֲד הִיא אֶבְרָהָם
וּבִיה פְּתִיב (ישעיה מ"א) מֵהַעַיר מִמְּזֹרֶח בְּרֹזָא דְאֹור דְנְפִיק
מִמְּזֹרֶח.

וְתָא חֹזֵי לֹא תִשְׁבַּח בְּכָלָהוּ ז' זְפָאַיִן דְאָחִידָן לְעַילָּא :

ברוא דשְׁמַתְהוֹן בְּשִׁירוֹתָא אֶלְף אֶלְף אֶבְרָהָם וְאֶהָרֶן
דָאַחַידָן בְּהָאֵי חַסְדָּד דָהָא כְּהַנִּים מִסְטָרָא דְחַסְדָּד אֲתָנוֹ.
וְאַפְעַל גַּב דָאַחַיד אֶהָרֶן בְּהָוֹד, בְּחַסְדָּגְמַי אַחַיד וּמְשָׁה
אַפְעַל גַּב דָאַחַיד בְּגַנְצָה, בְּתִפְאָרָת נְמַי אַחַיד. לְאַחֲזָה
דְכֹולָא חד וְאֶבְרָהָם רִישָׁא לְכַלְהָו זְפָאַין וּמְפִיה אַתְפְּרָשָׁו
לְתַתָּא (רְנֵי ע"א) דָאַיְהוּ לִימִינָא דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאַקְרֵי
פָּהָנוֹ הָדָא הוּא דְכַתְּבֵב (תְּהִלִּים ק"י) אַתָּה פָּהָנוֹ לְעוֹלָם עַל
דְבָרָתִי מַלְכֵי צְדָקָה. וְאֶהָרֶן בְּגַיְן דָאַיְהוּ פָּהָנוֹ אַחַיד בְּהָאֵי,
אַבְלָדָרְגָא דִילִיה הַוָּד אַיְהוֹ:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רְקִיעָה בְּתוֹךְ הַמִּים וַיְהִי מִבְדֵיל וּכְז'
לְקַבֵּל דָרְגָא דְגָבוּרָה דָאַחַיד תְּמָנוֹ יְצָחָק
וּלְקַבְּלִיה תִּפְאָרָת (ס"א לְקַבְּלִיה. תְּאַחַת) מִיא אָוְלִידָו אַשָּׁא בְּגַיְן
כֵּה יְהִי רְקִיעָה בְּתוֹךְ הַמִּים וַיְהִי מִבְדֵיל. וּבְגַיְן כֵּה לְתַתָּא
אֶבְרָהָם הַוָּלִיד אֶת יְצָחָק (וּבְהַהָא יוֹמָא) וּבְיוֹמָה הַהָוֹא אַתְבָּרִי
גִּיהְגָּם דְגַפְיָק מַהְהָוָא אַשָּׁא תְּקִיפָא בְּהַהָוָא מִתְלֻקָת וּבְגַיְן
כֵּה הַהָוָא יוֹמָא, יוֹמָא דִידִינָא:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יָקוּו הַמִּים לְקַבֵּל דָא דָרְגָא דְתִפְאָרָת
דְאַקְרֵי קוֹ הַאֲמַצְעִי וּלְקַבְּלִיה דִיעָקָב דָאַיְהוּ
תְּלִיתָא וּגְטִיל תְּרִין חַוְלָקִין בְּהַהָוָא דָאַש וּמִים (דְאַש הַשְׁמִים)
מִשְׁמִים וּלְקַבְּלִיה יוֹם תְּלִיתָא וּעַל דָא דְאַקְרֵי יְעָקָב
(בראשית כ"ה) אִיש תָּם יוֹשֵׁב אַחֲלִים. שְׁלִים בְּכֹולָא. שְׁלִים

בחסד. שלים בדין. שלים במיא שלים באשא. יושב אלהים תrin, חס"ד וגבורה וגטיל כלל ואתעביד בידיה רחמים:

ויאמר אלהים תדרשו הארץ דשה עשב מורייע זרע עז פרי וגוו. דרגא צדיק דאקרי עז החיים וายה עוזה פרי, דהא לית בכלחו דיעביד פרי בר יהו. זרעו בו על הארץ דיקא. ולקליה לחתא (בראשית טט) בין פורת יוסף בין פורת עלי עין. ואקרי ברית שלמא. ובגין כה תרי זמגי בהאי יומא כי טוב, חד לקל דרגא דתפארת חד לקל דרגא צדיק דאיהו יומא דשבתא דלעילא ובעידתא אחרת לית ביה אלא זוג לאפקא פרי נשמתין לעלמא, פרי עובדי דקידsha בריך הוא. הכי נמי לחתא דזוגא שרוי ביה משבת לשבת.

תא חזי רזא עלאה דאוריתא, Mai עז פרי עוזה פרי, לקליל יומא דשבתא איהו. ומאי טעמא אתכליל ביום תליתאי, רזא עלאה איהו. בגין דתגינן רבוי שמעון בן יוחאי אומר Mai טעמא פתיב באוריתא (דברים כד) כי יקח איש אשה ולא כי תלקח אשה לאיש בגין דארחות דבר נש לאהדרא ולמתבע אנטוף. מטל לבך נש דאתאביד ליה אבדתא מاري דאבדתא מהזר למתבע אבידתא דיליה, והאי צדיק איש אקרי. הדא הוא דכתיב (בראשית מ"ג) והורידו לאיש מנחה בדוקימנא.

וכנסת ישראל מרים ביום רביעיא ברוז דמארת חסר סמכתא רביעאה מלכotta לדוד. בגין כה אף על גב דאתרים דהאי צדיק יומא דשבתא אתפליל ואתרמיו ביום תליתאי למשוי סמיך ליום רביעיא ואיהו אנטו דיליה בגין כה מאריה דאביידתא מחר על אבדתו ובגין כה כתיב לתחטא (בראשית מ"ב) וויסוף הוא השליט על הארץ.

אבל בזמנא דאייה באחרית הימים ביום שתיתתאי דאייה אלפה שתיתתאה כד ייתי משיחא, ביום דקונדשא בריך הווא אלף שנין אף על גב דכנסת ישראל חולקא דידה יומא רביעאה, אולא ואתרמייזא ביום שתיתתאה למשוי סמיכא לבעה דאקרי צדיק יומא דשבתא לתקנא ליה פטורא והאי דכתיב (ירמיה ל"א) כי ברא יי' חדשה בארץ נקבה תסובב גבר דא אייה בזמנא דמשיחא דאייה ביום שתיתתאה ובגין כה כתיב ויה ערבי ויה בקר يوم הששי. ומאי טעםם אתוספ' ה' מה דלא תהה בן בשאר יומי. אבל בכל אתרא ה' דא בנסת ישראל דאתיא לאזדווגא לבעה יומא דשבתא, כד ייתי לבעה (ס"א לה בעלה) לאקמא לה מעפרא. ובגין כה כתיב (ישעיה ב"ז) ובאו האובדים בארץ אשור. דא צדיק וננסת ישראל.

דבר אחר מי טעם אתכליל ביום תליתאי רוזא
 הצדיק בגין דתלת הרגין מימינא ותلتא
 משמאלא ואיהו הוה אמצעתה דגופא לאשכחא לכולא
 בגין למנגד שקיותה ליום רביעאי דאייה בנסת ישראל
 דלית לה בהורא מגראמה, סמיך להאי צדיק. ותא חזי האי
 יומה דשבתא אסור למעבד עבידתא בגין כה אתכלילו
 ביה תרין ויאמר, קיבל תרין הרגין והוכפל ביה כי טוב.
 ויאמר אלהים ימי מאורת לקבל הרגא דצד"ק, מלכויות
 דלעילה דלית לה בהורא מדילה אלא מה
 דאתיהיב לה על ידי הצדיק ובגין כה דוד לחתתא עני
 ואביוון אחיד בה ואצטריך לאוספה לייה יומין ושנין והא
 אוקימנא שבעים שנה דייקא ואקרוי יום רביעאי:
 ויאמר אלהים ישרצו המים. קיבל הרגא דנצח"ח דאייהו
 סמכא ימינה דאוריתא ולקבליה משה לחתתא
 סמיך לעלמא באורייתא הדא הוא דכתיב (ירמיה ל"ג) אם
 לא בריתי יום ולילה וגוי:

ויאמר אלהים תוצאה הארץ לקבל הרגא דהו"ד אחיד
 אהרון ואקרוי يوم שתיתאי. תא חזי אהרן לחתתא
 אף על גב דאתי מחס"ד אחיד לחתתא ביום שתיתאי
 דאקרי הו"ד ועבד קרבנין באינון מיגי בעירן דכין
 ואתבריאו ביום דיליה (לקראא) לאקרבא בנסת ישראל

דָּתְרֵמִיא בֵּיה (בצד"ק) **בְּצִדִּיקָה לְקַשְׁרָא דָּרְגָּין**
דָּמָה יִמְגֹּנֶת אַ וְלִבְחַתָּא רְחַמִּי לְעַלְמָא:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים בָּעֵשָׂה אָדָם. הָאֵי אָמִירָא לְקַבֵּל דָּרְגָּא
עַלְאָה דְכָלָא סְתִימָה דְסְתִימָין. בְּעָא לְמַעֲבֵד
יִקְרָא לְדִיוּקְנָא בְּרוֹזָא דָאָדָם וּבְכָלָהוּ דָרְגָּין לְתַתָּא יְהִיב
חִילָּא לְאַפְקָא כָּל חַד בְּדַקָּא חַזִּי לֵיהּ וּעַבְדָּא אָדָם דְשָׁלִיט
בְּכָלָא בְּעַלְאָי וְתַתְּאָי. וְתָא חַזִּי עַד לֹא אַשְׁלִימָו אִינּוֹן
שְׁבַע דָרְגָּין יוֹמִין עַלְאַיְן לֹא אַשְׁתְּלִים אָדָם לְעַילָּא. כִּיּוֹן
דְאַשְׁתְּלִים לְעַילָּא אָדָם עַלְאָה, אַשְׁתְּלִים לְתַתָּא אָדָם
תַתָּא. וּבְכָלָהוּ עַלְמִין בְּשָׁלִימָו. בְּגִין כֵּךְ שָׁלְטִיה לְאָדָם
תַתָּא הָעַל כָּל דָאַתְבֵּרִי בְּעַלְמָא בְּגִין דָאָדָם עַלְאָה שָׁלִיט
עַל כָּלָא. וּבְגִין כֵּךְ רְמֹז בְּהָאֵי קְרָא שְׁבַע דָרְגָּין. דָאַתְ
בֵּיה שְׁבַע דָרְגָּין עַלְאַיְן דָאַקְרֵי בְּהָוּ אָדָם דְלְעַילָּא
וְאַשְׁתְּלִים בְּהָוּ. בְּגִין כֵּךְ בָּעֵשָׂה אָדָם בְּצָלְמָנוּ, לְמִיחַב לֵיהּ
שְׁפָעַ מְהֻהּוֹא אַתְרָא דָאַקְרֵי חַסְדָּ.

תָא חַזִּי, מָאוֹן דָהָאֵי צוֹלָמָא עַלְיהָ, חַסְדָ אל לֹא אַעֲדֵי
מְפִיה וַיִּתְבֹּא עַל רִישִׁיה וְאַתְחַבְּרָת בֵּיה שְׁבִינְתָא
בְּסִיפָא (בְּסִופָא) **דִיּוֹמוֹי בְּגִין דָהָאֵי חַסְדָ יּוֹם רָאשׁוֹן וְאֵיהּ**
רִישָׁא דְכָל יוֹמִין דְלְעַילָּא וְהָאֵי צוֹלָמָא דָאַתְיָא לֵיהּ מְפִיה
לֹא אַסְתְּלַק עַד דְאַשְׁתְּלִיםָו יוֹמָו בְּהֻהָוּ דָרְגָּא דָאַקְרֵי
אַחֲרִית הַיָּמִים וְהָוּ דָרְגָּא דָצָק וְאֵיהּ שְׁבִיעָה, שְׁנַת

השְׁמִיתָה בַּהֲוֹא דָרְגָא אֲשֶׁלִימָו יְוָמָיו דָבָר נְשׁ כְּדַ אֲשֶׁתְלִימָו שְׁבָעֵין שְׁנֵין לְקַבֵּל שְׁבָע דָרְגָיִן, עַשְׂרָה לְכָל דָרְגָא. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (תְּהִלִּים צ) יְמִי שְׁבָוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה. מֵאָנוּ בָּהֶם, בָּאִינּוֹן יוֹמִין וּשְׁנִין דְלַעַילָא. וְאֵם בְּגִבּוּרוֹת שְׁמָנִים.

תֵא חָזֵי, בְּנֵי חֵי וּמְזֻוגִי לֹא בְּזָכוֹתָא תְּלִיאָ מְלָתָא. רְזָא דָאִינּוֹן שְׁבָ בְּדָרְגִין (לְדַעַתִּי צ"ל שְׁבָע דָרְגִין) דְבָהּוֹן זָכוֹת וְחוֹבָא בְּרְזָא דְחַסְד וְגִבּוֹרָה. דָאֵי הַכִּי לֹא הוֹה לֵיהֶ לְבָרֶנֶשׁ לְמַהְיוֹ חֵי בָּרֶ מְשָׁבָעִין. אֲלָא בְּמִזְלָא עַלְאהָ עַתִּיקָא דְכָלָא תְּלִין. בָּגִין כֵּךְ אִיהוּ מּוֹסִיף עַל כֵּל יוֹמָיו דְכָל בָּרֶנֶשׁ כְּפָרְעוּתִיה.

וְתֵא חָזֵי הַכִּי אָוְלִיפְנָא בְּסֶפֶרֶא דְשְׁלָמָה מְלָכָא, דְבָלִילִיא בְּתְרָאָה דְחַגָּא, אֵי יִסְתְּכֵל בָּרֶנֶשׁ בְּצִוְלָמָא דִילִיה וְחוֹזֵי לֵיהֶ שְׁלִימָ, לֹא אֲתַגְזֹר עַלְוִי מִיתָּה. וּמְאֵי טַעַמָּא בְּהָאֵי לִילִיא, בָּגִין דָזָן יוֹמִין דְחַגָּא לְקַבֵּל שְׁבָעָא יוֹמִין עַלְאֵין אִיבּוֹן. דְכָל יוֹמִין וּשְׁנִין דְעַלְמָא בְּהָוָתְלִין, וָאִינּוֹן רְמִיזָין בְּקָרְאָ (דְבָרַי הַיּוֹם אַטְטָה) דְלַךְ יְיָ הַגְּדוֹלָה וְגֹוֹ שִׁירָוֹתָא דְלַהּוֹן חַסְד וְסִיוּמָא דְלַהּוֹן מִמְלָכָה, כְּגַסְתָּה יִשְׂרָאֵל, אַחֲרִית הַיּוֹם. אֲשֶׁתְכָח שְׁבִיעָה אַחֲרִית.

וּכְדַ אֲתִיאָהָא לִילִיא דְשְׁבִיעִי אַתְחָזֵי אֵי אֲשֶׁתְלִימָו יוֹמָיו בְּהָאֵי אַחֲרִית. וְאֵי הָאֵי צְוָלָמָא עַלְאהָ חָזֵי